

КОМИСИЈА ЗА РЕШАВАЊЕ СПОРОВА ПОВОДОМ РЕГИСТРАЦИЈЕ .RS ДОМЕНА при Привредној комори Србије, у саставу председавајућег члана арбитражног већа Душана Стојковића, дипл. правника и чланова арбитражног већа Др Милоша Живковића и Др Љиљане Рудић – Димић, у арбитражном поступку по тужби тужиоца „Volvo Trademark Holding AB“, C/o AB Volvo, 405 08 Goteborg, Шведска, кога заступају адвокати Марјан Пољак и Драгомир Којић, из Београда, против регистранта, предузећа за трговину и услуге „АУТО КУЋА ЛУКА“ д.о.о. Београд – Земун, Војни пут 165/Б, кога заступа адвокат Никола Томашевић, из Београда, ради преноса регистрације .rs домена: „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“ у Регистру националног интернет домена Србије, на основу Правилника о поступку решавања спорова поводом регистрације rs. Домена (Сл. Гласник РС, бр. 31/2011) донело је дана 07.06.2011. године, следећу:

ОДЛУКУ

I - УСВАЈА СЕ ТУЖБЕНИ ЗАХТЕВ РАДИ ПРЕНОСА РЕГИСТРАЦИЈЕ .RS ДОМЕНА, по тужби тужиоца „Volvo Trademark Holding AB“, C/o AB Volvo, 405 08 Goteborg, Шведска, кога заступају адвокати Марјан Пољак и Драгомир Којић, из Београда, против регистранта Предузећа за трговину и услуге „АУТО КУЋА ЛУКА“ д.о.о. Београд – Земун, Војни пут 165/Б, ради преноса регистрације .rs домена: „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“ у Регистру националног интернет домена Србије (РНИДС).

II - ОВЛАШЋУЈЕ СЕ Регистар националног интернет домена Србије (РНИДС), да у складу са чланом 31, *Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена*, обави пренос регистрације .rs домена „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“, са регистраната Предузећа за трговину и услуге „АУТО КУЋА ЛУКА“ д.о.о. Београд – Земун, Војни пут 165/Б, на тужиоца „Volvo Trademark Holding AB“, C/o AB Volvo, 405 08 Goteborg, Шведска.

Образложење

Тужилац је дана 15.12.2010.године поднео Регистру националног интернет домена Србије (РНИДС), тужбу ради преноса регистрације .rs домена, са пет прилога, уредним пуномоћјем за заступање и предлогом списка арбитра.

Тужилац је у тужби навео да је од стране регистранта извршена неовлашћена регистрација домена „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“, дана 23.04.2008. године на име регистранта.

Као прилог тужби, тужилац је доставио потврду о регистрацији .rs домена и извод са званичног веб сајта Регистра националног Интернет домена Србије, WHOIS упит, из којих је арбитражно веће утврдило да је регистрант дана 23.04.2008. године код Републичког националног Интернет домена Србије, извршио регистрацију домена „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“.

У тужби је даље наведено: да је тужилац власник жига „Volvo“ који је регистрован пред Заводом за интелектуалну својину Републике Србије, дана 14. новембра 1967. године под регистрационим бројем 17638, а као доказ у прилог својих тврдњи доставио је Извод из националне базе жигова Завода за интелектуалну својину Републике Србије.

Из достављеног Уверења Завода за интелектуалну својину Републике Србије, број: Ж - 1967-544 (17638), од 9.12.2010. године, арбитражно веће је утврдило да је носилац жига „Volvo“, Volvo Trademark Holding AB, C/o AB Volvo, 405 08 Goteborg, Шведска.

Тужилац наводи и да сходно члану 38. Закона о жиговима Републике Србије, носилац жига има искључиво право да користи знак заштићен жигом за обележавање добара и услуга на које се тај знак односи. Носилац жига има право да забрани свако неовлашћено коришћење знака који је идентичан или сличан његовом претходно заштићеном знаку који се односи на добра и услуге које су идентичне робама и услугама за које је односни жиг регистрован, посебно ако таква сличност или идентичност може резултирати довођењем у заблуду јавности.

Даље се у тужби наводи да регистрант нема легитимни интерес за коришћење спорних домена, као и да између тужиоца и регистранта не постоји никакав правни посао којим би се регулисало какво уступање права интелектуалне својине тужиоца регистранту.

Такође, наведено је да је регистрант прементни домен регистровао противно начелу савесности и поштења, јер је приликом подношења захтева за регистрацију .rs домена у оквиру rsTLD регистра, регистрант посебно изјавио и тврдио да по свом најбољем знању и свом искреном уверењу регистрација траженог домена не вређа туђе право интелектуалне својине нити неко друго субјективно право.

На основу изнетих навода и доказа приложених уз тужбу, тужилац је од арбитражног већа РНИДС-а, затражио да донесе одлуку којом се усваја тужбени захтев тужиоца и којом се обавезује Регистар националног Интернет домена Србије да изврши пренос регистрације домена „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“ са регистранта на тужиоца.

У одговору на тужбу регистранта, од 7.04.2011. године, регистрант је оспорио наводе из тужбе и постављени тужбени захтев тужиоца, при чему није спорио да тужилац носилац права на жиг „Volvo“ и да је исти регистровао пред Заводом за интелектуалну својину Републике Србије.

Регистрант даље наводи да је делимично тачан навод тужиоца да су Интернет домени „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“ регистровани 23.04.2008. године, као и да је регистрант још 12.11.2003. године регистровао домен „Volvo.co.yu“ који је преласком на нове домене .rs 2008. године само преименован уз додавање ознаке .rs.

Као доказ својих тврдњи, регистрант је приложио Потврду за домен и хостинг „volvo.co.rs”, издате од стране „Eunet“ doo, Београд, дана 5.04.2011. године.

У одговору на тужбу речено је да треба имати у виду и чињеницу да се регистрацијом није могло поступити противно одредбама члана 8. Општих услова регистрације .rs домена, а јер су исти усвојени дана 18.12.2010. године, а регистрант је извршио регистрацију седам година раније.

Такође, регистрант тврди да у време подношења захтева за регистрацију предметних домена, 12.11.2003. године, није поступио противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја, нити је икада домен користио противно овим начелима.

У одговору на тужбу је и приложен Уговор о одржавању и поправци возила из производног програма „Volvo“, закључен између „REVOZ“ d.d. Љубљана и регистранта дана 10.03.1997. године, а регистрант је још навео да је у време закључења наведеног уговора „REVOZ“ d.d. био овлашћени представник VOLVO корпорације за регион бивше Југославије и у том својству је и закључио уговор са регистрантом, без ограниченог рока важења.

Регистрант је навео да је од стране компаније „Volvo“ у својству дилера био и обавештаван о новим системима размене и начину пословања уопште и уз поднесак је приложен и допис „VOLVO CAR“, 17.05.2000. године, на енглеском језику, без овереног превода од стране сталног судског тумача.

Даље је наведено да након 2003. године није постојао овлашћени дистрибутер аутомобила „Volvo“ и регистрант је несметано увозио и продавао возила и имао сервис за њихово одржавање, као и да је од 1997. године изградио пословну репутацију изузетно квалитетног сервиса за „Volvo“ возила у Србији.

Регистрант у складу са наведеним закључује да коришћењем наведених домена ни на који начин не доводи у заблуду јавност у погледу свог својства, јер на наведеном сајту нема ознака да је у питању овлашћени увозник или сервисер, а чиме се не могу довести у заблуду потрошачи, јер и поред тога уношењем речи „Volvo“ уз одреднице „Београд“ или „Србија“ у Интернет претраживаче, предметни домени никада не излазе на првој страни резултата претраге.

У одговору на тужбу цитиране су одредбе Закона о жиговима, члан 1, став 2, где је прописано да је „Жиг право којим се штити знак који у промету служи за разликовање робе, односно услуга једног физичког или правног лица од исте или сличне робе, односно услуга другог физичког или правног лица“. Даље, чланом 40, ставом 1, исто закона прописано је да „Жиг не даје право његовом носиоцу да забрани његово коришћење у вези са робом која је означена жигом и стављена у промет било где на свету од стране носиоца жига или лица које је он овластио“, а како регистрант увози и ставља у промет возила која су произведена у Шведској, од стране „Volvo“ корпорације, у одговору на тужбу се закључује да регистрант ни на који начин тиме не повређује права носиоца жига прописана чланом 38, Закона о жиговима.

Регистрант на крају закључује да нису испуњени кумулативни услови прописани члановима 16, 17. и 18. тада важећег Правилника о арбитражном поступку, за решавање спорова поводом домена тј. да регистрант није могао довести у забуну учеснике у промету, да је регистровани домен користио у складу са добрим пословним обичајима, као и да домен није регистровао противно начелу савесности и поштења.

На основу изнетог одговору на тужбу, регистрант предлаже да арбитражно веће након спроведеног поступка одбије тужбени захтев.

На усменој расправи од дана 7. априла 2011. године, у просторијама Регистра националног Интернет домена Србије, пуномоћник тужиоца истакао је да остаје при наводима из тужбе и додаје да је тужилац власник жига „Volvo“, а који жиг је регистрован у Републици Србији од 1967. године, а регистрант је привредно друштво које се бави пружањем сервисних услуга за аутомобиле, а између осталог и за аутомобиле марке „Volvo“, као и да између тужиоца и регистранта не постоји никакав правни посао поводом преноса права на жиг односно регистрант није овлашћен од стране тужиоца да исти жиг користи. Тужилац је навео да је самим прописима о регистрацији Интернет домена предвиђено да регистрант самим захтевом за регистрацију домена потврђује да таквом регистрацијом не вређа ничије право интелектуалне својине, а у конкретном случају тужилац је мишљења да се ради о грубом кршењу права интелектуалне својине од стране регистранта. Регистрант је користио наведене домене како би остварио своје комерцијалне интересе и тиме је створио забуну у правном промету тј. створио је заблуду да се ради о званичном сајту тужиоца, јер је поред тога подржавао и званичне сајтове фирме „Volvo“ дајући текућа обавештења о новим моделима возила и успут рекламирајући сопствене услуге. Тужилац је још навео да је регистрант на захтев тужиоца одбио да пренесе интернет домене, као и да у тренутку одржавања расправе предметни домени нису били у функцији и на њима се налазила празна страница, а из чега се може закључити да регистрант има намеру да спречи тужиоца да користи свој знак „Volvo“, као Интернет знак .rs домена. Из наведеног, по мишљењу тужиоца произилази да регистрант наведен домене користи противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја, па предлаже да арбитражно веће усвоји тужбени захтев.

Пуномоћник регистранта, на истој расправи, навео је да у целости оспорава тужбу и постављени тужбени захтев, и поред изнетог у одговору на тужбу још додаје да је позивање тужиоца на Закон о жиговима исправно али не применљиво у конкретном случају, будући да се права носиоца чувеног жига штите Закона о жиговима, али је правило арбитраже и општи услови регистрације FC домена, не праве никакву разлику између чувеног жига и обичног жига.

Даље, наводи да је регистрант регистровао предметни домен још 2003. године, а да је 2008. године само извршена промена те екстензије на крају, а да је веб сајт остао идентичан.

Тужилац даље наводи, да будући да је регистрација спорног домена извршена још 2003. године, регистрант није могао поступити противно одредбама Општих услова регистрације PC домена који су усвојени 2010. године, а што се тиче

навода да је регистрант наступао противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја, пуномоћник регистранта указује да је регистрант још 1997. године закључио уговор о одржавању и поправци возила из производног програма „Volvo“ са привредним друштвом „Revoz“ из Словеније и да је из те сарадње проистекла регистрација националног домена „volvo.co.rs“. Поред наведеног, регистрант је имао сарадњу и са компанијом „Volvo“ и током 2000. године када је био обавештаван у својству дилера у плану корпорације „Volvo“, а из те пословне сарадње је регистрант изградио своју репутацију квалитетног сервиса за „Volvo“ возила, наводи још пуномоћник регистранта. Такође, даље се тврди да регистрант никада није доводио у заблуду потрошаче нити је покушавао да изазове заблуду у погледу својих својстава и никада на свом веб сајту нити у свом пословању се није представљао као овлашћени дистрибутер нити сервисер и због тога потрошачи нису могли бити у заблуди у погледу његових својстава. У погледу захтева тужиоца за пренос предметног домена, пуномоћник регистранта указује на одредбе члана 16, тада важећег Правилника о арбитражном поступку, у коме је предвиђено да кумулативно морају бити испуњени услови из тог члана, а у конкретном случају регистрант није могао да изазове заблуду у правном промету јер је на веб сајту који је постављен на предметном домену јасно стоји ознака пуног пословног имена регистранта и нигде се не наводи да се ради о овлашћеном сервису. У погледу навода тужиоца да је употреба спорног домена била супротна добрим пословним обичајима, пуномоћник регистранта указује да није испуњен ни један од услова из члана 17. истог Правилника нити је тужилац доставио било који доказ осим тврдњи да је употреба слободног домена супротна добрим обичајима, а наводи и да регистрант има легитиман интерес да користи спорни домен у складу са чланом 18, тада важећег Правилника, будући да је и пре покретања тужбе већ седам година користио предметне домене, а да је и по том основу постао познат циљној групи купаца тј. корисника његових услуга и да би му се одузимањем домена нанела ненадокнадива штета.

Пуномоћник регистранта је даље изјавио да је тачно да су постојали преговори о преносу домена на овде тужиоца, међутим да је тај споразум садржао одредбе које нису биле непосредно везане са предметним доменима и због тога да закључења споразума није дошло.

Пуномоћник регистранта је у даље у свом усменом наводу назначио да регистрант има продајни салон и сервис који је специјализован за поправку возила, да исти послује већ 15 година, као и да је транзиција са со.уи. домена на домен .rs извршен аутоматски.

Даље, одговарајући на питања пуномоћник регистранта наводи да је регистрант претходно пристао на споразум јер је као неука страна веровао да су оправдани наводи тужиоца.

Пуномоћник тужиоца, осврнуо се на наводе пуномоћника регистранта са усмене расправе и навео као што следи. Наиме, уговор достављен уз поднесак регистранта није уопште закључен од стране регистранта већ од стране ауто сервиса „Лука“. Тужилац верује да се не ради о истом правном идентитету у односу на регистранта. Поред тога уговор није закључен ни од стране тужиоца који је носилац права на жиг „Volvo“, а опреза ради треба имати у виду да су

уговором ни на који начин не регулише право коришћења заштићеног знака „Volvo“ нити се њиме уопште регулише било које право интелектуалне својине.

Пуномоћник тужиоца закључује да како је регистрант дуже време доводио у заблуду кориснике и потрошаче коришћењем знака „Volvo“ на свом објекту, а који знак је на захтев тужиоца уклонио, сматрамо да регистрант није поступио у складу са чланом 18 Правилника. Имајући у виду приложену потврду фирме „ЕУнет“, у којој се наводи правно лице „Ауто кућа Лука Волво“ можемо да закључимо да регистрант очигледно противзаконито користи жиг „Volvo“ у правном промету, тврди тужилачка страна.

Пуномоћник регистранта, изјашњавајући се на наводе тужиоца, изјавио је да уговор који је приложен уз поднесак не садржи одредбе о преносу права интелектуалне својине тужиоца, али додаје да тај уговор и не искључује коришћење права интелектуалне својине тужиоца, а тужилачка страна ни на који начин није доказала у чему се састоји противправност и на који начин се доводе у заблуду потрошачи и корисници услуга.

Поступајући по налогу суда са рочишта од 7.04.2011. године, пуномоћник тужиоца поднеском од 14.04.2011. године, доставио је списак Интернет презентација намењених српском тржишту и изјаснио се на наводе пуномоћника регистранта.

Наиме, тужилац и његова повезана лица, према наводу тужиоца имају следеће Интернет адресе у употреби: www.volvocars.rs, www.volvotrucks.com, www.volvo.com/dealers/en-gb/serbia/home.htm, www.magazine.volvotrucks.com/sr/, www.volvofmx.com/default.aspx?lama=sr-sc&c cid=p2822 sr-sc marketsite launch, www.vovlogroup.rs, www.volvocar.rs, www.volvotruckcenter.rs, www.volvotrucks.rs, www.worldstrucker.rs, www.volvooceanrace.rs.

Пуномоћник тужиоца даље наводи да је до сазнања да регистрант користи предметне домене „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“ дошао тек 2007. године, а напомиње да пре преласка на интернет домене .rs, тужилац као страном правно лице није могао да се појави као регистрант националног домена со.уи.

Такође, истакао је и да је регистрант током вођења преговора о добровољном преносу предметних домена, читаво време био заступан од стране истог адвоката који га заступа и у спору пред овом арбитражом, те његова намера преноса спорних домена на тужиоца, не може бити резултат незнања или неукости. Истиче и да су преговори искључиво вођени ради одуговлачења, а о чему говори чињеница да је пуномоћнику регистранта пуномоћје отказанс пред само потписивање, а исти пуномоћник заступа регистранта у овом поступку.

У прилог својих тврдњи, пуномоћник тужиоца је доставио преписку између тужиоца и пуномоћника регистранта од 4.10. до 26.11.2010.године и од 1.11. до 9.11.2010. године, из које је арбитражно веће утврдило да су вођени преговори између парничних странака о преносу предметних домена „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“.

Пуномоћник тужиоца даље наводи по питању садржаја на предметним доменима, да је садржај презентација тако конципиран да код корисника створи заблуду да се ради о Интернет презентацији компаније „Volvo“, а при чему је притивно начелима поштења и добрих пословних обичаја у доњем десном углу Интернет

презентације регистрант наводио да сва права на садржају припадају лицу „Волво аутомобили Србија“, уз навођење телефонског проја, који припада регистранту тј. Луки Шушићу, који је један од два власника регистранта.

У прилог наведеног пуномоћник тужиоца је доставио штампану верзију Интернет презентације са домена „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“ и „volvo.co.yu“, извод из Интернет садржаја „Беле стране телекома Србија и извод са Интернет сајта Агенције за привредне регистра за власнике привредног друштва Ауто кућа „ЛУКА“.

Такође, истиче се да регистрант тренутно не користи предметне домене, о чему је приложио извод са интернет презентације „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“ од 8.04.2011. године.

Пуномоћник регистранта, је такође поступио по налогу арбитражног већа са рочишта од 7.04.2011. године и доставио штампану страну на којој се види изглед Интернет презентација постављених на спорним доменима „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“ а како указује који ничим не подсећа на садржаје Интернет страница www.volvocars.com и www.volvocars.rs, због чега нема основа за усвајање тужбеног захтева тужиоца.

Регистрант посебно подвлачи да предметне домени није користио противно савесности и поштењу и добрим пословним обичајима јер га није регистровао у циљу његове продаје, такође није га регистровао како би спречио власника жига да свој знак региструје јер га регистрант сам користи осам година. Даље наводи да спорни домен није користио претежно ради привлачења корисника јер према резултатима претраге исти не излази на првој страни, као и да регистрант има легитиман интерес да користи спорне домене јер поступа у складу са добрим пословним обичајима и пре покретања тужбе већ је био познат широј јавности као власник тог домена.

Даље наводи да је због контрадикције између одредби тачки 1 и 3, тада важећег Правилника о арбитражном поступку, привремено ставио ван функције интернет презентацију, а у циљу усклађивања свог будућег поступања са одредбама члана 18, став 1, тачка 3 истог Правилника, регистрант је приступио делимичној измени Интернет страница које ће бити објављене на спорним доменима.

Арбитражно веће је ценећи све наводе из тужбе, одговора на тужбу, односно накнадно достављених поднесака странака у арбитражном поступку, као и приложених доказа, донело одлуку као у диспозитиву, посебно ценећи испуњеност услова прописаних чланом 22. *Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена.*

Арбитражно веће је размотрило изведене доказе и закључило као што што следи:

1. Домени „volvo.rs“ и „volvo.co.rs“ су идентични регистрованом међународном жигу тужиоца „Volvo“, број 17638, регистрованом у класама 7. и 12. на име тужиоца који важи на територији Републике Србије.

Имајући у виду горе наведено испуњен је услов из члана 22. став 1. тачка 1. *Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена.*

2.

А. Имајући у виду да су спорни .rs домени идентични горе наведеном регистрованом жигу тужиоца „Volvo“, а да није спорно да тужилац није пренео овлашћење на регистранта да користи спорне .rs домене, арбитражно веће сматра да регистрант нема право да користи спорне .rs домене у смислу члана 22, ст. 1, тачка 2 *Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена*, зато што регистрант није овлашћен да у свом пословању користи регистровани жиг „Volvo“.

Б. Арбитражно веће сматра да регистрант нема ни легитиман интерес да користи спорне .rs домене.

Тачно је да шира јавност у Србији сматра да ће на интернет презентацији регистранта, која је повезана на спорним .rs доменима наћи тужиоца, с обзиром да се реди о знаку који је познат широј јавности и кога шира јавност везује за тужиоца.

Међутим, тачно је и да регистрант заиста има сервис у коме се поправљају искључиво „Volvo“ возила и да регистрант продаје искључиво „Volvo“ возила, што значи да у промету регистрант већ дуже време стварно бави сервисом и продајом искључиво „Volvo“ возила, из чега би се могао извући закључак да због тога регистрант има легитиман интерес да у свом пословању користи спорне .rs домене.

После брижљивог разматрања случаја, арбитражно веће је и поред тога закључило да регистрант нема легитиман интерес да користи спорне .rs домене према *Правилнику о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена*, из разлога што се на својој презентацији није довољно дистанцирао од тужиоца, односно његових Интернет презентација, због чега би шира јавност могла да помисли да је тужилац власник наведене презентације, односно да је регистрант део тужиоца или у вези са тужиоцем, у којој он то није.

Недовољно дистанцирање у овом смислу се огледа у чињеници да и поред тога што је на Интернет презентацији наведен назив регистранта, изглед презентације у њеним важним деловима (представљање возила која производи тужилац, видним истицањем жига тужиоца и представљање модела које продаје тужилац) одаје утисак да је тужилац власник презентације, односно титулар спорних .rs домена који су повезани са том презентацијом.

Ови објективни показатељи сличности су појачани одлучујућим елементом који указује на спајање идентитета тужиоца и регистранта у очима шире јавности на презентацији која се на спорним .rs доменима налазила пре покретања тужбе, а која се огледа на намерном означавању страница презентације, стављањем назива „© Волво аутомобили Србија“ са бројем телефона 011/1149353 који припада регистранту (као што стоји у прилогу поднеска регистранта од 15.04.2011.)

Из оваквог значења власника произилази да би шира јавност могла да стекне утисак да је титулар ових .rs домена могао да буде неки ентитет под називом

„Волво аутомобили Србија“, коме се корисници могу јавити на тај телефон који припада регистранту.

С обзиром да назив „Волво аутомобили Србија“ указује на тужиоца, а телефон на регистранта, јасно је да је регистрант желео да се мисли да је интернет презентација тужиочева, односно да је у вези са тужиоцем, тј. да је тужилац титулар .rs домена који се води на њу, а то све да би корисници који би били привучени тужиочевим угледом звали регистранта, а који уз дужно поштовање регистранта такав углед у широј јавности нема.

Ово је арбитражно веће навело да закључи да и поред чињенице да идентитет регистранта на Интернет презентације није сакривен, дистанцирање регистранта од тужиоца на истој није било довољно да спречи ширу јавност да размисли да се ради о тужиочевим .rs доменима.

Због тога сматрамо да нису испуњени услови из члана 24. став 1. тачка 1. 2. и 3. *Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена*, када се сматра да регистрант има легитиман интерес да користи .rs домене.

Арбитражно веће сматра да у смислу члана 24. став 1. тачка 1. *Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена*, регистрант није користио .rs домене сагласно добрим обичајима, начелима савесности и поштења.

Арбитражно веће сматра да у смислу члана 24. став 1. тачка 2. *Правилника о поступку за био познат широј јавности као титулар спорних домена*, без обзира што није *решавање спорова поводом регистрације .rs домена* регистрант пре подношења тужбе није регистровао спорни знак као жиг.

Арбитражно веће сматра да у смислу члана 24. став 1. тачка 3. *Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена* регистрант није користио спорне .rs домене искључиво у некомерцијалне сврхе, без икакве намере да потрошаче и друге учеснике у промету доведе у заблуду у погледу порекла означених роба или услуга, а у контексту битне сличности или истоветности са тужиочевим жигом.

2. Арбитражно веће сматра да је регистрант спорне .rs домене регистровао и користио супротно добрим пословним обичајима из следећих разлога:

Корисници на интернету очекују да ће под ознаком volvo.rs наћи тужиоца.

Тужилац је у време када је у тадашњој СРЈ било могуће регистроваати само један домен и када је за регистрацију била потребна локална присутност регистровао домен volvo.co.yu (12.11.2003.године).

Преласком на нови .rs домен тужилац је 23.04.2008. године, користећи се погодностима система транзиције када је предходни власник со.уи домена имао право приоритета да региструје под .rs доменом онај домен који је имао под со.уи. тужени је извршио регистрацију спорних .rs домена.

Арбитражно веће сматра да без обзира на погодности транзиционих регистрација, регистрација спорних .rs домена није била аутоматска, већ је био потребан посебан захтев и уплата регистранта да би до регистрације дошло.

Према томе регистрација спорних .rs домена је извршена уз захтев, уплату и изјаву регистранта о томе да по свом најбољем знању и искреном уверењу регистрација спорних домена не вређа право интелектуалне својине трећих лица и којом регистрант изјављује да спорне .rs домене неће користити противно начелу савесности и поштења и добрих пословних обичаја.

Дајући такву изјаву регистрант је био свестан да региструје .rs домене, који су идентичани жигу тужиоца, са чијим је пословањем регистрант врло добро упознат.

Имајући у виду горе наведено арбитражно веће сматра да је регистрант регистровао спорне .rs домене противно начелу савесности и поштења, зато што је у моменту регистрације знао да региструје домене идентичне жигу тужиоца и поред тога што нема овлашћење да жиг користи.

Такође, регистрант је морао бити свестан да његово коришћење доменских имена, која су идентична жигу тужиоца, може да буде поштено и савесно само ако на потпуно јасан и недвосмислен начин одвоји своју интернет презентацију од Интернет презентације тужиоца и јасно и недвосмислено стави до знања да регистрант спорних .rs домена и власник Интернет презентације повезаним са тим спорним .rs доменима није тужилац и да нема никакве везе са тужиоцем, без обзира што у свом пословању сервисира и продаје искључиво производе тужиоца.

На тај начин регистрант би разбио одређено очекивање корисника који посећују ту Интернет презентацију, да ће на презентацији која је повезана на .rs доменима идентичним са регистрованим жигом тужиоца наћи тужиоца.

Регистрант, иако је знао да региструје .rs домене идентичне жигу тужиоца и пословним именом тужиоца није на својој Интернет презентацији учинио довољно да посетиоце информише о чињеници да регистрант није тужилац или део тужиоцевог пословног система и поред тога што постоје елементи на Интернет презентацији који одвајају регистранта од тужиоца (пословни назив регистранта, седишта и други детаљи регистранта, навођење основних услуга регистранта).

Мађутим, то према мишљењу већа није било довољно да се изврши дистанцирање регистранта од тужиоца, због елемената сличности регистранта и тужиоца, који се огледају у следећем (представљање возила ксја производи тужилац, видним истицањем жига тужиоца и представљање модела које продаје тужилац, истицањем „Волво аутомобили Србија“)

На горе описани начин, према мишљењу арбитражног већа, створена је забуна у погледу тога ко је власник Интернет презентације, односно власник спорних .rs домена.

Према свим околностима случаја арбитражно веће сматра да би просечан посетилац Интернет презентације могао да помисли да услуге описане на Интернет презентацији пружа тужилац или неко лице из пословог система тужиоца, што овде није случај., због чега арбитражно веће сматра да се спорни домени користе противно начелу савесности и поштења.

У складу са чланом 32. став 2, Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена, арбитражно веће констатује да тужилац нема право на повраћај накнаде плаћене на име трошкова арбитражног поступка, без обзира на његов исход.

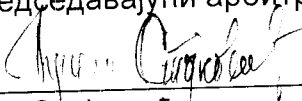
На основу члана 31. Правилника о поступку за решавање спорова поводом регистрације .rs домена ("Сл. гласник РС", бр. 31/2011) арбитражна одлука је коначна и против ње нема места жалби.

Одлука арбитражног већа се извршава по истеку рока од десет дана од дана пријема одлуке код Регистра, осим у случају да је страна у поступку доставила доказ о покретању поступка пред надлежним судом, када се извршење одлуке одлаже до правноснажности одлуке суда.

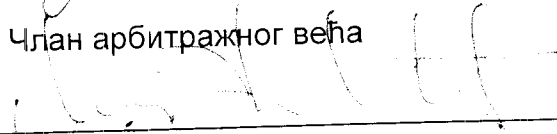
У Београду, 7. јун 2011.

АРБИТРАЖНО ВЕЋЕ:

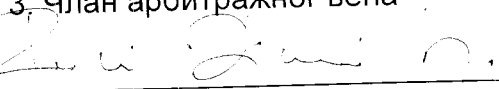
1. Председавајући арбитражног већа

 Душан Стојковић

2. Члан арбитражног већа

 Др Милош Живковић

3. Члан арбитражног већа

 Др Љилјана Рудић - Димић